

I Left Here Full and Have Returned Empty : Loss and Recovery in the Book of Ruth

Ruth

Class 3

1. Ruth chapter 3

1. Naomi, her mother-in-law, said to her, “Daughter, I am seeking a resting place for you that will be good for you.

2. Now there is our kinsman Boaz, whose girls you were with. He will be winnowing barley on the threshing floor tonight.

3. So bathe, anoint yourself, dress up, and go down to the threshing floor. But do not disclose yourself to the man until he has finished eating and drinking.

4. When he lies down, note the place where he lies down, and go over and uncover his feet and lie down. He will tell you what you are to do.”

5. She replied, “I will do everything you tell me.”

6. She went down to the threshing floor and did just as her mother-in-law had instructed her.

7. Boaz ate and drank, and his heart was happy. He went to lie down. He went to lie down beside the grainpile. Then she went over stealthily and uncovered his feet and lay down.

8. In the middle of the night, the man gave a start and pulled back—there was a woman lying at his feet!

9. “Who are you?” he asked. And she replied, “I am your handmaid Ruth. Spread your cloak over your handmaid, for you are a redeeming kinsman.”

10. He said, “Blessed are you before God, daughter! Your latest act of kindness is greater than the first, in that you have not turned to younger men, whether poor or rich.

11. And now, daughter, have no fear. I will do in your behalf whatever you ask, for all the elders of my town^c know what a fine woman you are.

12. And now while it is true I am a redeeming kinsman, there is another redeemer closer than I.

13. Stay for the night. Then in the morning, if he will act as a redeemer, good! let him redeem. But

(א) ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש־לך מנוח אשר ייטב־לך:
(ב) ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את־נערוֹתיו הנה־הוא זרה את־גֵרֹן השְׁעָרִים הלילה:
(ג) ורחצתִי ונסכתִי ושמת שמלתִי עלי וירדתי ונרדף הגרו אל־תודעני לאיש עד פלתו לאכל ולשתות:
(ד) ויהי כשכבו ונדעת את־המקום אשר ישכב־שם ובאת וגלית מרגלתי ושכבתי ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין:
(ה) ותאמר אליה כל אשר־תאמרי אלי אעשה:
(ו) ותרד הגרו ותעש ככל אשר־צוּתה חמותה:
(ז) ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתי ותשקב:
(ח) ויהי בחצוי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתי:
(ט) ויאמר מי־את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנףך עלי־אמתך כי גאל אתה:
(י) ויאמר ברוכה את ליקונך בתי היטבת חסדך האחרון מו־הראשון לבלתי־לקח אחר־הבחורים אִם־דל ואם־עשיר:
(יא) ועתה בתי אל־תיראי כל אשר־תאמרי אעשה־לך כי יודע כל־שער עמי כי אשת חיל את:
(יב) ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם גש גאל קרוב ממני:

if he does not want to act as redeemer for you, I will do so myself, as God lives! Lie down until morning.” 14. So she lay at his feet until dawn. She rose before one person could distinguish another, for he thought, “Let it not be known that the woman came to the threshing floor.” 15. And he said, “Hold out the shawl you are wearing.” She held it while he measured out six measures of barley, and he placed it upon her. 16. When she got back to the town, she came to her mother-in-law, who asked, “How is it with you, daughter?” She told her all that the man had done for her; 17. [Ruth] said, “He gave me these six measures of barley, saying to me, ‘Do not go back to your mother-in-law empty-handed.’” 18. Naomi said, “Stay here, daughter, till you learn how the matter turns out. For the man will not rest, but will settle the matter today.”	(יג) לַיְנִיּוֹ הַלַּיְלָה וְהָיָה בְּבִקְרֵי אִם־יִגְאָלֶךָ טוֹב יִגְאָל וְאִם־לֹא יִקְפֹּץ לְגִאָלֶךָ וּגְאָלְתִּיךָ אֲנִכִּי חַי־יִקְנֶה שְׂכָבִי עַד־הַבֹּקֶר: (יד) וְתִשָּׁכַב מֵרַגְלָתוֹ מִרְגְּלוֹתָיו עַד־הַבֹּקֶר וְתִקֶּם בְּטָרוֹם בְּטָרָם יִכִּיר אִישׁ אֶת־רַעְיוֹ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֵּרָוּ: (טו) וַיֹּאמֶר הִבִּי הַמְּטַפָּחַת אֲשֶׁר־עָלַיךָ וְאַחֲזִי־בָהּ וְתִאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּמַּד שֵׁשׁ־שְׁעָרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֵא הַעִיר: (טז) וְתִבּוֹא אֶל־חֲמוּתָהּ וְתֹאמֶר מִי־אַתְּ בְּתִי וְתִגְדַּלְהָ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָּהּ הָאִישׁ: (יז) וְתֹאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אֶל־תִּבּוֹאִי רִיקָם אֶל־חֲמוּתָהּ: (יח) וְתֹאמֶר שְׂכִי בְתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְּלֶינִי אִישׁ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־כִּפְלֵה הַדָּבָר הַיּוֹם:

2. Devarim 23:4-5

No Ammonite or Moavite shall be admitted into the congregation of God; no descendants of such, even in the tenth generation, shall ever be admitted into the congregation of God, because they did not meet you with food and water on your journey after you left Egypt, and because they hired Bilaam son of Beor, from Pethor of Aram-naharaim, to curse you.	לֹא־יָבֹא עִמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקִנְיַת הַגֹּם דּוֹר עֲשָׂרִי לֹא־יָבֹא לְהֵם בְּקִנְיַת הַ עַד־עוֹלָם: (ה) עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־קָדְמוּ אֶתְכֶם בְּלָחֶם וּבַמַּיִם בְּדַרְגָּהּ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר שָׂכַר עָלֶיךָ אֶת־בְּלַעַם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרָם נְהָרִים לְקַלְלֶךָ:

3. Talmud Bavli Yevamot 76b

Doeg the Edomite then said to [King Saul], ‘Instead of inquiring whether he is fit to be king or not, inquire rather whether he is permitted to enter the assembly or not!’ ‘What is the reason?’ ‘Because he is descended from Ruth the Moavite.’ Avner said ‘We learned: An Ammonite, but not an Ammonitess; A Moavite, but not a Moavite! . . . [Doeg asked] ‘Does then Egyptian exclude the Egyptian woman?’ ‘Here it is different, since the reason for the Scriptural text is explicitly stated:	א"ל דואג האדומי עד שאתה משאל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו מ"ט דקאתי מרות המואביה א"ל אבנר תנינא עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית . . . מצרי ולא מצרית שאני הכא דמפרש טעמא דקרא (דברים כג, ה) על דבר אֲשֶׁר לֹא קָדְמוּ אֶתְכֶם בְּלָחֶם וּבַמַּיִם

<i>Because they did not come out to greet you with bread and with water; it is customary for a man to meet [wayfarers]; It is not, however, customary for a woman to meet [them]’.</i> [Doeg replied] ‘The men should have met the men and the women the women!’ [Avner] remained silent, Thereupon. the King said.’ ‘Ask about whose son the lad <i>elem</i> is’. Elsewhere he calls him youth; and here he calls him, lad! It is this that he implied, ‘You have overlooked a halachah,’ go and inquire at the academy!’ On inquiry, he was told: An Ammonite, but not an Ammonitess; A Moavite, but not a Moaviteess.	בְּדָרְךָ. דרכו של איש לקדם ולא דרכה של אשה לקדם היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים ונשים לקראת נשים אישתיק מיד ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם התם קרי ליה נער הכא קרי ליה עלם הכי קא אמר ליה הלכה נתעלמה ממך צא ושאל בבית המדרש שאל אמרו ליה עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית

4. Ruth Chapter 4

(א) ובעזו עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דר-ב-עזו ויאמר סורה שבה-פה פלגי אלמני ויסר וישב: (ב) וישח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו-פה וישבו: (ג) ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: (ד) ואני אמרתי אגלה אונן לאמר קנה גגד הישבים ונגד זקני עמי אם-תגאל גאל ואם-לא יגאל הגדה לי ואדע ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: (ה) ויאמר בעזו ביום-קנותה השדה מינד נעמי ומאת רות המואבית אשת-המת קניתי קנייתה להקים שם-המת על-נחלתו: (ו) ויאמר הגאל לא אוכל לגאול-לי פן-אשחית את-נחלתי גאל-ך אתה את-גאלתי כי לא-אוכל לגאל: (ז) וזאת לפנים בישראל על-הגאולה ועל-התמורה לפנים כל-דבר שלף איש נעלו ונתנו לרעהו וזאת התעודה בישראל:	1. Meanwhile, Boaz had gone to the gate and sat down there. And now the redeemer whom Boaz had mentioned passed by. He called, “Come over and sit down here, So-and-so!” And he came over and sat down. 2. Then [Boaz] took ten elders of the town and said, “Be seated here”; and they sat down. 3. He said to the redeemer, “Naomi, now returned from the country of Moav, must sell the piece of land which belonged to our kinsman Elimelech. 4. I thought I should disclose the matter to you and say: Acquire it in the presence of those seated here and in the presence of the elders of my people. If you are willing to redeem it, redeem! But if you will not redeem, tell me, that I may know. For there is no one to redeem but you, and I come after you.” “I am willing to redeem it,” he replied. 5. Boaz said, “When you acquire the property from Naomi and from Ruth the Moavite, you must also acquire the wife of the deceased,^b so as to perpetuate the name of the deceased upon his estate.” 6. The redeemer replied, “Then I cannot redeem it for myself, lest I impair my own estate. You take over my right of redemption, for I am unable to exercise it.” 7. Now this was formerly done in Israel in cases of redemption or exchange: to validate any transaction, one man would take off his sandal and

(ח) וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לְבִעֹז קְנֵה-לָךְ וַיִּשְׁלַף נַעֲלָיו: (ט) וַיֹּאמֶר בְּעֹז לְזַקְנָיִם וְכָל-הָעָם עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לְאַלְמֵלֶךְ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחֲלֹון מִיַּד נַעֲמִי: (י) וְגַם אֶת-רֹת הַמֵּאֲבִיחַ אִשָּׁת מַחֲלֹון קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקִּים שֵׁם-הַמֵּת עַל-גַּחֲלָתוֹ וְלֹא-יִכָּרֵת שֵׁם-הַמֵּת מֵעַם אֲחָיו וּמִשְׁעַר מִקְוֹמוֹ עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם: (יא) וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר וְהַזְקֵנִים עֲדִים יָתֵן יְקֹנֶה אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּצֵא אֶל-בֵּיתָךְ כִּרְחֵלוֹ וְכִלְעָהּ אֲשֶׁר בָּנּוּ שְׂתִיָּהֶם אֶת-בַּיִת יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה-חַיִּיל בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא שֵׁם בְּרִית לָחֶם: (יב) וַיְהִי בֵּיתָךְ כְּבַיִת פֶּרֶץ אֲשֶׁר-יִלְדָה תָמָר לִיהוֹדָה מִוְהַיָּרֵעַ אֲשֶׁר יָתֵן יְקֹנֶה לָּךְ מִוְהַיָּעָרָה הַזֹּאת: (יג) וַיִּקַּח בְּעֹז אֶת-רֹת וַתְּהִי-לּוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֶלֶיָּהּ וַיָּתֵן יְקֹנֶה לָּהּ הַרְיוֹן וַתֵּלֶד בֶּן: (יד) וַתֹּאמְרָנָה הַנְּשִׁים אֶל-נַעֲמִי כִרְוֹךְ יְקֹנֶה אֲשֶׁר לֹא הַשְׁבִּית לָךְ גָּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: (טו) וַהֲיָה לָךְ לְמַשִּׁיב נְפֹשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת-שִׁבְתְּךָ כִּי כָּלְתָךְ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתְךָ יִלְדָתוֹ אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לָךְ מִשְׁבָּעָה בְּנִים: (טז) וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתְּהוּ בְּחִיקָהּ וַתְּהִי-לּוֹ לְאִמָּנָדָב: (יז) וַתִּקְרָאנָהּ לוֹ הַשְּׂכַנּוֹת שֵׁם לְאֹמֶר יִלְד-בֶּן לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אָבִי-יִשִׁי אָבִי דָוִד: פ (יח) וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ בְּרִיחַ הוֹלִיד אֶת-חֲצֹרֹן: (יט) וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת-רֵם גֵּרֶם הוֹלִיד אֶת-עַמִּינָדָב: (כ) וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שַׁלְמָה: (כא) וְשַׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת-בְּעֹז וְבְעֹז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד: (כב) וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשִׁי וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד:	hand it to the other. Such was the practice in Israel. 8. So when the redeemer said to Boaz, “Acquire for yourself,” he drew off his sandal. 9. Boaz said to the elders and to the rest of the people, “You are witnesses today that I am acquiring from Naomi all that belonged to Elimelech and all that belonged to Chilion and Machlon. 10. I am also acquiring Ruth the Moavite, the wife of Machlon, as my wife, so as to perpetuate the name of the deceased upon his estate, that the name of the deceased may not disappear from among his kinsmen and from the gate of his home town. You are witnesses today.” 11. All the people at the gate and the elders answered, “We are. May God make the woman who is coming into your house like Rachel and Leah, both of whom built up the House of Israel! Prosper in Ephrathah and perpetuate your name in Bethlehem! 12. And may your house be like the house of Perez whom Tamar bore to Yehudah—through the offspring which the God will give you by this young woman.” 13. Boaz married Ruth; she became his wife, and he cohabited with her. God let her conceive, and she bore a son. 14. And the women said to Naomi, “Blessed be God, who has not withheld a redeemer from you today! May his name be perpetuated in Israel! 15. He will renew your life and sustain your old age; for he is born of your daughter-in-law, who loves you and is better to you than seven sons.” 16. Naomi took the child and held it to her bosom. She became his caregiver. 17. The neighbors gave him a name, saying, “A son is born to Naomi!” They named him Oved; he was the father of Jesse, father of David. 18. This is the line of Perez: Perez begat Hezron, 19. Hezron begot Ram, Ram begat Amminadav, 20. Amminadav begat Nachshon, Nachshon begat Salmon 21. Salmon begat Boaz, Boaz begat Oved, 22. Oved begat Jesse, and Jesse begat David.